

спеціалізованих установ, а також недоцільності існування окремого класу криміналістичних експертиз, розвитку комплексних досліджень тощо. Отже, видається перспективним становлення окремого виду експертизи, а саме трасологічних досліджень слідів транспортних засобів, в межах роду судової трасологічної експертизи. У даному сенсі експерти, які проводять транспортно-трасологічні експертизи, повинні мати можливість здійснювати й усі ті дослідження, які сьогодні відносяться до числа завдань криміналістичної трасологічної експертизи слідів транспортних засобів. І навпаки, експерти-криміналісти у змозі вирішувати питання стосовно галузі транспортної трасології.

Підсумовуючи вищевказане відзначимо, що в сучасний період питання диференціації та систематизації судових експертиз, пов'язаних із дослідженням слідів транспортних засобів, потребують подальшого вивчення. Їх вирішення тісно пов'язано із необхідністю вдосконалення теоретичних положень криміналістики та судової експертизи щодо співвідношення криміналістичної трасології та судових інженерних наук, зокрема, судової автотехніки. Видається, що об'єднання всіх трасологічних досліджень в єдину систему сприятиме підвищенню рівня науково-методичного забезпечення даної сфери судово-експертної діяльності.

Одержано 23.04.2020

УДК 343

Руслан Габілович Агаєв,

*ад'юнкт Харківського національного
університету внутрішніх справ*

ПРОТИДІЯ НАРКОМАНІЇ ЯК НАПРЯМОК ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Наркоманія – це суспільна проблема, що характеризується трьома критеріями: медичним, соціальним та юридичним. Медичний критерій наркоманії характеризується тим, що вживання наркотичних засобів призводить до клінічних проявів наркоманії у вигляді наступних синдромів: психічна залежність, фізична залежність і толерантність [4, с. 145].

Розглядаючи прояви наркоманії в підлітковому віці, можна спостерігати певну послідовність дій, де діти висловлюючи протест батькам, самі того не розуміючи, стають на тернистий шлях, з якого вибратися майже неможливо. Проблема наркотизації сучасної молоді настільки гостра, що вживання неповнолітніми, юнаками і дівчатами наркотичних речовин стає небезпечним соціальним явищем. 60-70 відсотків усіх правопорушень і злочинів молодь скоює у стані алкогольного та наркотичного сп'яніння [2].

Незаконний обіг наркотиків – надзвичайно складне, різнобічне і водночас суспільно небезпечне явище у сучасному світі. З одного боку, наркотики є корисними і необхідними медичними препаратами, а з іншого – вони заподіюють величезну шкоду, яка практично не піддається обрахунку.

Насамперед, це й деградація особистості наркомана, і потяг до вчинення різноманітних злочинів, і зниження матеріально-технічного та інтелектуального потенціалу суспільства, і проникнення злочинців у державні та владні структури, і їхній вплив на формування політики держав у злочинних інтересах. Будучи досить вигідним з майнової точки зору промислом (прибутки від якого вираховуються мільярдами доларів США), незаконний обіг наркотиків визнається суспільно небезпечним та злочинним більшістю країн світового співтовариства, а у багатьох державах його окремі прояви розцінюються як тяжкі та особливо тяжкі злочини.

Особлива небезпека полягає у тому, що особи цього кола об'єднуються у суворо впорядковану систему, що представляє собою організовані групи або злочинні співтовариства. У процесі функціонування подібні групи та угруповання контролюють осіб, які самостійно вчиняли злочини, пов'язані з наркотиками, та встановлюють міцні організаційні зв'язки між собою, а також вони монополізують обіг наркотиків на значних територіях. Крім того, вони проникають за межі державних кордонів з метою вчинення незаконного обігу наркотиків, що призводить, крім усього іншого, ще й до міжнаціональних та міжнародних конфліктів [1].

Загальна профілактика наркоманії, що здійснюється Національною поліцією України, полягає у виявленні специфічних криміногенних обставин, що сприяють втягуванню населення у немедичне вживання наркотичних засобів, і проведенні заходів щодо припинення або зменшення впливу цих детермінантів та скорочення незаконного обігу наркотиків у цілому.

Для здійснення всіх форм індивідуальної профілактики і досягнення успіху працівники поліції ведуть пошук осіб, які схильні до вчинення злочинів, пов'язаних з наркотиками, або тих, що вживають, наркопрепарати без призначення лікаря. Працівники поліції здійснюють такі заходи, які пов'язані із незаконним обігом наркотиків, а саме:

- розробляється і впроваджується система підготовки соціальних працівників для роботи у наркологічних заходах;
- здійснюється навчання фахівців підрозділів поліції на базах вищих навчальних закладів системи МВС України, щодо навичок проведення сучасної профілактичної антинаркотичної роботи серед різних верств населення;
- проведення щорічної оперативно-профілактичної операції "Мак" з метою виявлення і знищення незаконних посівів маку та конопель, недопущення їх незаконного отримання;
- підтримка на постійній основі контактів з правоохоронними органами і спецслужбами зарубіжних країн з питань протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, а також участь у міжнародних семінарах-нарадах, конференціях тощо [3].

Для найбільш ефективної взаємодії правоохоронних органів необхідно визначити основні напрями спільної діяльності працівників поліції, митних органів, органів прикордонної служби та Служби безпеки України щодо запобігання та протидії контрабанді наркотичних засобів і психотропних речовин, якими є: аналіз, узагальнення, систематизація інформації про причини злочинності у сфері незаконного обігу наркотичних засобів і психотропних речовин; виявлення факторів, що сприяють виникненню та розвитку даної кримінальної діяльності; підготовка та направлення на адресу вищих органів влади інформації про виявлені причини, що зумовлюють контрабанду, тенденції її розвитку, а також пропозиції про найбільш ефективні шляхи протидії їй.

Список бібліографічних посилань

1. Про заходи протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів та зловживанню ними : Закон України від 15.02.1995 № 62/95-ВР // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/62/95-vr> (дата звернення: 25.04.2020).

2. Сирота Н. А., Ялтонский В. М. Профилактика наркомании и алкоголизма. М. : Академия, 2003. 176 с.

3. Василевич В. Конвенційний механізм протидії транснаціональному незаконному обігу наркотиків. *Підприємництво, господарство і право*. 2004. № 11. С. 148–152.

4. Рохлина М. Л. Лекарственная терапия наркоманий. *Лечащий врач*. 2003. № 3. С. 145–147.

Одержано 30.04.2020

УДК 343.1

Антон Дмитрович Антіпов,

*курсант Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

Науковий керівник:

Олена Анатоліївна Солдатенко,

*кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри кримінального процесу*

Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПУ ЗАКОННОСТІ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ УКРАЇНИ

Принципи (засади) кримінального провадження - це початкові, фундаментальні вимоги, що визначають побудову всіх стадій, форм та інститутів кримінального провадження та забезпечують реалізацію його мети [2, с.86]. Принципи – це вимоги, які спрямовують кримінально-процесуальну діяльність на досягнення завдань, поставлених перед кримінальним судочинством.

Під принципом законності розуміється неухильне виконання вимог законодавчих приписів усіма без винятку державними органами, посадовими особами, підприємствами, установами, організаціями і громадянами в усіх сферах суспільної і державної діяльності.

Слід підкреслити, що законність сама по собі є одним із основних принципів державного регулювання та кримінального процесу, є важливим інструментом, який відображає сучасні тенденції розвитку та функціонування держави, визначає пріоритетні напрями державної політики у сфері кримінального судочинства і